

Daniel 9, 24 og årukene: Gabriels tale til Daniel går helt fram til Tusenårsriket

Av Jan Lilleby

Har man først begynt å ta opp emnet om de sytti årukene i Daniel 9 så er det vanskelig å bråstoppe.

I Dan. 9, 24 så finner vi at Gabriel gir Daniel et hendelsesforløp i korte ordelag, om hva som er framtiden til Israel. Verset ender med at Gabriel nevner det nye Aller-helligste i et nytt tempel, som blir innviet. Dette skjer ved Jesu gjenkomst. BILDE: Daniel i løvehulen, uskadet.

Vi gjennomgår vers 24 skrittvis.

Dan. 9, 24: «Sytti uker er tilmålt ditt folk og din hellige stad (Jerusalem) til å innelukke frafallet og til å forsegle synder og til å dekke over misgjerning og til å føre fram en evig rettferdighet og til å besegle syn og profet og til å salve et Aller-helligste.»

Sytti åraker er som kjent 490 år i jødisk kalendertid. Men vi vet av versene 25 og 26 at profeti-rekken om Messias ender med den 69. åruken (483 år) – og regnet ut fra året da Kyros, kongen av Persia i sitt første år (456) gav eksil-jødene fri utreise tilbake til Israel, så får vi år 28 e. Kr., året da Jesus ble korsfestet (Dan. 9, 26 den Salvede skal utryddes og intet ha). Da er de fem års avvik som den tidlige katolske kirken foretok med Jesu fødselsår tatt inn i regnestykket. Jesus skulle fylle 33 år i år 28, i slutten av september det året.

Den syttiende åruken har ikke ennå begynt. Men i denne siste åruken skal Israel bli gjenopprettet som nasjon for Gud, en stilling de tapte da de falt ifra Gud etter at apostlene i 30 år hadde forsøkt å omvende Israel til Kristus.

Det er dette frafallet som skal 'innelukkes' – det skal utslettes fra Israels samvittighet, de blir tilgitt frafallet når de gjennomgår den store trengselstiden i Israel i endetiden. Dette vil bli Guds generaloppgjør med sitt falne folk. I trengselstiden skal de omvende seg (en

tredjedel, Sak. 13, 8) mens to tredjedeler går fortapt. Disse vil ikke bøye seg for Guds Messias Jesus Kristus.

Gabriel sier videre og til å føre fram en evig rettferdighet, og peker på at Israels tilgivelse og oppreisning i løpet av den syttiende åraken er basert på Jesu offerdød på Golgata. Den frelse som jødene ikke ville ta imot i aposteltiden, unntatt en minoritet.

Apostelgjerningene er jo historien om Israels FRAFALL og ikke frelse: Apg. 28, 28: Så skal dere da vite at denne Guds frelse er blitt sendt til hedningene, og de skal høre. (I motsetning til jødene som IKKE ville høre og ikke ville omvende seg).

Dessverre har flere av de kristne trossamfunnene i moderne tid feilaktig trodd (og derfor forkynt det) at det nevnte *fracallet* er et frafall som gjelder Guds menighet, altså oss kristne i vår tid. Så feil kan man ta. Frafallet har allerede vært, og det er bare snakk om det frafall som skjedde da Israel – deres representanter var jo Sanhedrin i Roma, - sa nei til Paulus da han søkte å overbevise dem om Jesus som den rette Messias. Apg. 28, 27 bekrefter at Israel (endegyldig!) IKKE ville omvende seg, så at Gud kunne lege nasjonen. Gud brukte Paulus til å gi sin ulydige nasjon et ultimatum da han var i Roma. Dette var 'endestasjonen' for Guds trettiårige forsøk på å få Israel som nasjon omvendt til Kristus. Deres nei til tilbudet om Jesus og Kongeriket i Israel, ble Israels fall. Samme fall som Gabriel nevnte for Daniel i Dan. 9, 24. De falt åndelig i år 62, men nasjonen ble ødelagt i år 70.

Da fallet var et faktum (cirka år 62 e. Kr.) slik beskrevet i Apg. 28, 25-31, - først da åpenbarte Gud for Paulus sin 'hemmelighet' – tiden med nådefrelsen som skulle gjelde hele verden fritt (Ef. 3, 1-9). Et internasjonalt nådeevangelium, i motsetning til det nasjonale jødiske evangelium om Guds Kongerike på jord. Dette erstattende nye nådeevangelium finner vi bare i Efeserbrevet og Kolosserbrevet – og det er bare i disse to brev at vi finner riktig troslære for menighetens tidshusholdning. Denne troslæren var allerede spredt ut i den tidlige kristenhet ved Paulus og hans stab – lenge før de fire evangelier om Jesu jordiske liv og tjeneste ble utgitt. Matteus kom i år 80, Lukas var tidligst utgitt i år 62, men de fleste holder år 73 for det riktige. Markus kom i 83 og Johannes noen år senere. Paulus sitt nådeevangelium ut fra Efeserne/Kolosserne, var dominerende og nesten enerådende. De fire evangelier kan ALDRI bli troslære for menigheten. Hører dere dette, alle pastorer og predikanter...?

Uttrykket fra Gabriel videre, til å besegle syn og profet. Dette sikter til det faktum at ved oppfyllelsen av de forskjellige profetiene om Jesus – hans fødsel,

tjeneste og gjerning, hans korsfestelse, oppstandelse, himmelfart, og hans dramatiske gjenkomst fra himmelen – er alle ting i dette blitt **slått fast som sant** og som oppfylt til punkt og prikke. Jødene vil måtte bite i seg at profetene talte sant, for de vil se alle ting komme på plass i den syttiende åruken, og som krones med Jesu gjenkomst fra himmelen. Det blir helt slutt på jødedommens lange seige Jesus-fornektelse.

Ordet fra Hos. 5, 15 – som illustrerer Jesu ord/tanker om jødernes frafall – *Jeg vil gå min vei, jeg vil vende tilbake til mitt sted (Jesu himmelfart), inntil de erkjenner seg SKYLDIGE og søker mitt åsyn. I sin trengsel (den syttiende åruken) skal de søke meg med alvor.* Hvis noen har tenkt at jødernes lidelser i verden er som uskyldige, at de er ofre for verdens ondskap mens dem selv har rene hender – så peker dette skriftstedet på det faktum at de er totalt skyldige. Jesus forlanger at de bekjenner sin syndeskyld og søker hans åsyn, FØR han kan komme tilbake!

Gabriels siste punkt i vers 24 er, *Og til å salve et Aller-helligste.*

Her er Jesus kommet tilbake og skal omsider – etter en byggeperiode – entre det nye templet i Jerusalem. Da skal den delen av templet som bare yppersteprestene hadde lov til å komme inn i (bak forhenget) bli innviet. Det skal salves ved Jesu personlige nærvær. Det er dette tempel som vi ser beskrevet i Esek.47 mv. – det blir bygget for å erstatte det tredje tempel som blir ødelagt i den store trengselstiden, Antikrists tempel.

Det er skrevet bokverk omkring dette – og det finnes flere tolkninger om hva som er hva. Det er greit. Vi kan ikke alle make å forstå alle ting i hundre prosent korrekthet.

Men én ting er sikkert: Dette tempel i Esek. 47, har aldri tidligere vært reist. Det skal vokse visse trær på området, sier vers 12, med blader som har helbredende kraft. Trærne vokser langs dobbeltbekken som utgår fra tempelområdet. Her har Tusenårsrikets spesielle kraft fått trå til, og selv den biologiske verden med planteliv og annet, blir oppgradert og helt fantastisk. Vi kan bare bruke fantasien her. Hebr. 6, 4-5 – *«...og har smakt Guds gode ord, og den kommende verdens krefter.»* Miraklene og tegnene som skjedde ved apostlene og deres forsamlinger i aposteltiden, betegnes som *er forsmak på den kraft og herlighet som skal prege Tusenårsriket i Israel.*

Tempelet vil stå like i nærheten av oljeberget – som ved Jesu gjenkomst vil bli kløvet i to, så det blir en dyp kløft der sier profeten i Sak. 14, 4 – det splittes mot øst og vest, slik at kløften vil bli en stor dal.

*«På den dag skal hans føtter stå på Oljeberget, som ligger midt imot Jerusalem i øst. Og Oljeberget skal revne tvert over mot øst og vest, så□□ **det blir en stor dal.** Den ene halvdel av fjellet viker mot nord og den andre halvdel mot sør.»*

Jerusalem blir dermed omkalfatret nokså mye idet Jesus kommer fra himmelen, slik både profetene og han selv har talt om.

Når vi tar oss tid til å lese om Daniel og alt det som Herren åpenbarte for ham, ikke minst ved at engelen Gabriel stadig besøkte ham opp gjennom årene – så må vi bare gi oss ende over! □□ Det må ha oppslukt Daniel helt, så hans liv var aldeles innviet til Herren på alle måter. Jeg er sikker på at Gud ga profeten en ekstra kraft til å utholde alle påkjenninger som kom hans vei.□□ Se Dan. 10, 16-18.

Daniels bok ender i det 12. kapittel – og det siste verset, 13, lover Daniel en oppstandelse□□ *ved dages ende.*

«Men gå du til din ende! Du skal hvile og stå opp til din lodd ved dages ende.»

Det synes som om Daniel vil bli oppreist fra de døde i endetiden idet Jesus kommer fra himmelen. Også andre døde vil bli oppreist den dagen. □□ Men se, det er en annen sak som jeg ikke vil ta opp her.